

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ,
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ імені К.Д. УШИНСЬКОГО»

Хмельницька гумантарно-педагогічна академія (Україна)

Юго Западний університет «Неофіт Рілські» (Болгарія)

Велікотирновські Університет «Св.Св.Кіріл і Методій» (Болгарія)

Харбінський інженерний університет (Китай)

Міжнародний Незалежний Університет Молдови (ULIM) (Молдова)

УПРАВЛІННЯ ТА ІННОВАЦІЇ В ОСВІТІ: ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

*ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
21 листопада 2025 року*

DOI: <https://doi.org/10.24195/MIE2025>

УДК: 378.11+371.201+658.401.2

У677

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Сакалюк О. О. – завідувач кафедри освітнього менеджменту та публічного управління ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», кандидат педагогічних наук, доцент.

Ручкіна М. М. – доцент кафедри освітнього менеджменту та публічного управління ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», кандидат педагогічних наук, доцент.

Рецензенти:

Корнешук В. В. – завідувач кафедри психології та соціальної роботи Національного університету «Одеська політехніка», д.пед.н., професор

Воронова С. В. – завідувач лабораторії якості освіти Державного університету інтелектуальних технологій і зв'язку, к. пед. н.

Рекомендовано до друку Вченою радою ДЗ «ПНПУ імені К. Д. Ушинського», протокол №8, від 25 грудня 2025 року.

Відповідальність за зміст матеріалів несуть їх автори.

Управління та інновації в освіті: досвід, проблеми та перспективи:

У677 збірник матеріалів міжнар. наук.-практ. конф., м. Одеса 21 листопада 2025 року Одеса : ПНПУ імені К. Д. Ушинського, 2025. 145 с.

До збірника увійшли матеріали міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої управлінню закладами освіти, досвіду, проблемам та перспективам їх розвитку.

Науковці та здобувачі освіти висвітлюють питання щодо управління освітнім процесом в умовах розвитку інноваційного середовища та організаційно-психологічних аспектів менеджменту в освіті.

УДК: 378.11+371.201+658.401.2

© Університет Ушинського, 2025

6. Кравченко, Г. Ю., & Лан, Д. (2023). Організаційна культура як складник розвитку конкурентоспроможності закладу вищої освіти (з досвіду університетів провінції Сичуань, КНР). Імідж сучасного педагога, №2 (209), 42–48. [https://doi.org/10.33272/2522-9729-2023-2\(209\)-42-48](https://doi.org/10.33272/2522-9729-2023-2(209)-42-48)

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ЗАКЛАДУ ОСВІТИ – ВИМОГА ЧАСУ

**Марина Горліченко, Україна
Лю Даньдань, Китай**

Сучасні заклади освіти функціонують у середовищі, яке постійно ускладнюється, з'являються нові освітні технології, моделі навчання та інструменти управління. Впровадження інноваційних підходів стає критично важливим для забезпечення конкурентоспроможності, стійкості та результативності освітніх організацій. Ефективне управління інноваційними процесами визначає здатність закладу освіти підвищувати якість освітніх послуг, посилювати мотивацію здобувачів освіти й педагогів, формувати динамічне та відкрите освітнє середовище, що відповідає актуальним і прогнозованим потребам суспільства.

Інноваційний розвиток зумовлений глобальними тенденціями розвитку освіти, серед яких: диджиталізація освітніх процесів; інтеграція міждисциплінарних та компетентнісних підходів; розвиток практико-орієнтованого та персоналізованого навчання; посилення конкуренції між закладами освіти на національному й міжнародному рівнях. За таких умов інноваційний розвиток виступає не лише важливим, а й визначальним чинником успіху освітньої організації. Управління інноваціями потребує нових підходів до стратегічного планування, оновлення системи підготовки кадрів, ефективного залучення ресурсів та налагодження партнерств. Крім того, управління інноваційним розвитком відіграє роль у створенні освітнього середовища, що стимулює креативність, співпрацю, критичне мислення та безперервне вдосконалення. Успішна реалізація інновацій дає змогу закладам освіти не лише реагувати на зміни, а й активно впливати на формування майбутнього суспільства.

В українських наукових дослідженнях поняття «інноваційний розвиток» трактується як: перехід від традиційної до сучасної, гнучкої моделі освіти (В. Кремень, Г. Єльнікова); забезпечення конкурентоспроможності закладу освіти (Л. Калініна, О. Мармаза); сприяння творчій активності педагогів і здобувачів освіти (О. Савченко, Т. Сорочан); цифрова трансформація освіти (В. Биков, Н. Морзе, М. Шишкіна).

Українські науковці підкреслюють, що інноваційний розвиток освіти є передумовою модернізації суспільства, зазначаючи, що стратегія розвитку освіти має бути спрямована на формування нового типу мислення, здатного до творчості та адаптації в умовах постійних змін. На думку О. Локшиної [3],

інноваційний розвиток неможливий без інтеграції світових освітніх тенденцій, серед яких диджиталізація, персоналізація навчання та компетентнісний підхід. Г. Єльнікова [1], одна з провідних дослідниць управління загальною середньою освітою, підкреслює важливість науково обґрунтованих управлінських моделей, що забезпечують розвиток інноваційного потенціалу педагогічного колективу. За твердженням Л. Калініної [2], ефективне управління інноваціями в освіті передбачає створення відкритої системи, у якій керівник виступає не лише адміністратором, а й фасилітатором, модератором освітніх процесів, лідером змін. О. Савченко у своїх дослідженнях наголошує, що інноваційний розвиток неможливий без підвищення професійної компетентності педагогів, оскільки саме вчитель є ключовою фігурою впровадження будь-яких змін [4].

На основі узагальнення визначень учених, «інноваційний розвиток закладу освіти» тлумачимо як системний, цілеспрямований процес упровадження нововведень, що забезпечують якісні зміни у змісті, технологіях, структурі та управлінні освітньою діяльністю. Управління інноваційним розвитком закладу освіти включає стратегічне планування, організацію інноваційних процесів, моніторинг ефективності змін та оцінювання результатів впроваджених нововведень.

Отже, управління інноваційним розвитком закладу освіти є багатогранним процесом, що потребує високого рівня професійної компетентності керівника, стратегічного мислення та здатності створювати умови для інноваційної діяльності педагогічного колективу. Внесок дослідників у цю сферу формує наукове підґрунтя для модернізації освітньої системи та підвищення її конкурентоспроможності. Інноваційний розвиток закладу освіти є не лише вимога часу, а й ресурсом формування якісної, сучасної та ефективної освіти.

Література

1. Єльнікова Г. В. Управління розвитком загальноосвітнього навчального закладу. Київ : Логос, 2012. 240 с.
2. Калініна Л. М. Управління інноваційними процесами в освіті. Київ : Педагогічна думка, 2010. 256 с.
3. Локшина О. І. Європейський вимір якості освіти: порівняльний аналіз. Київ : КІС, 2009. 300 с.
4. Савченко О. Я. Педагогічна майстерність учителя : навч. посіб. Київ : Педагогічна думка, 2012. 368 с.

ТЕХНОЛОГІЗАЦІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ: ІННОВАЦІЙНИЙ ВИМІР СУЧАСНОГО НАВЧАННЯ

Княжев Ігор, Україна

Сучасний етап розвитку вищої педагогічної освіти характеризується інтенсивною трансформацією освітнього середовища, що зумовлює

Секція 3	
GARAKANIDZE Zurab <i>A new challenge for Georgia's transport and communication security</i>	46
ДАКАЛ Алла <i>Спільні й відмінні чинники публічного управління у сфері освіти України та Польщі</i>	55
РУЧКІНА Маріанна, ТАН Цінцін <i>Підвищення кваліфікації науково-педагогічних кадрів в умовах глобальних освітніх трансформацій</i>	58
ЯКУБОВСЬКА Олена <i>Управління закладом дошкільної освіти в умовах сучасних змін</i>	61
Секція 4	
БАРАБАСЬ Дмитро <i>Культура інновацій у закладах вищої освіти</i>	64
ГОРЛІЧЕНКО Марина, ЛЮ Даньдань <i>Інноваційний розвиток закладу освіти – вимога часу</i>	67
КНЯЖЕВ Ігор <i>Технологізація педагогічної освіти: інноваційний вимір сучасного навчання</i>	68
КОВІЛІНА Вероніка <i>The role of innovative educational technologies in forming teachers' readiness for inclusive preschool education</i>	70
МАЛОФЕЄНКО Марина <i>Сучасні підходи науковців до професійного розвитку вихователів закладу дошкільної освіти</i>	74
RUSNAC Svetlana <i>Artificial intelligence in the development of university competencies: risks, opportunities and the institutional ethical framework</i>	76
RUSNAC Svetlana, MUSIENCO Natalia <i>Modular approach to curriculum design: perspectives for quality enhancement and program internationalization</i>	79
ТЕЛЕМУХА Святослав, ПИПТЮК Олександр, САБАДАШ Ростислав, ПАВЛЯК Андрій, ІВАНОЧКО Наталія, МІЩУК Віталій <i>Метод проектів в навчанні студентів медиків</i>	82
ХРОМЕЦЬ Вікторія <i>Організація психологічної служби в закладах вищої освіти України в сучасних умовах</i>	87
ШАТНИЙ Сергій, ШАТНА Анастасія, РЕУТ Дмитро, БОЙЧУРА Михайло, СИДОР Андрій <i>Методологічні основи та дидактичні принципи індивідуалізованого навчання в сучасній освіті</i>	89
ШТАЙНЕР Тетяна <i>Інтеграція інноваційних підходів у зміст дисциплін дизайнерського профілю як засіб формування професійної компетентності майбутніх фахівців</i>	91
Секція 5	
БИКОВА Наталія, ТАТАРИНОВА Світлана <i>Трансформація системи захисту дітей в умовах воєнного стану в Україні</i>	95
БРЮХОВЕЦЬКА Наталя <i>Підготовка есе у системі формування мислячого здобувача та працівника-спеціаліста</i>	97
ВЕЛИЧКО Тетяна <i>Підготовка майбутніх педагогів до формування ціннісних орієнтацій у дітей старшого дошкільного та молодшого</i>	99